

החודש הוא לכפ' ראש חדשים וגו'

ביהור בדרכ אפשר

ב'יאור בדרכ אפשר

עיזון, דרוש מאמר החסידות הראשון¹² מכין שניהם באורתו זיביבור מהמתחליל בענין ג' ב' בחינות דלא זו מתקבכה עד שקראה בת' בו אחותה כו' אמי¹³, מצינו לשונות שונות של חיכחה שבמהם הקדרוש-ברוך-הוא קורא לכונסת ישראל, ועל-פי לשונות הפסוקים מבואר במודרש שיש בעניין זה שלוש בחינות, ממלטה למלטה לעלה "בתה", "אחותה" ו"אמם", ובזמן זהה כנסת ישואל נקרתת "בת ציון" והיא למטה מ"אחותה" ולמטה מ"אמם" ולעתיד לבא תקעולה בחינת בת' בירתר שאות למעלה מבחןית בעטריה שעטירה לו אמו¹⁴, אלא על-דרך אשת פיל עתרת בעלה¹⁵, בדורמה לך שכונן הזה הבעל (הゾכר, המשפיע) הוא בדרוגה יותר בגובהה מהאהשה (נקבה, המקבבל) אבל לנידל-לבוא האשה תהיה נעלית מבעלה כמו עתורה שמעל הראש ותשורי הוא בחינת איקא עילאה (בגינה ספירה הבינה העלiona שהיא המולידה את המידות שבבל ונקרתת "אם הבנים"), וניטן זהה מדרגה שנקראת בת וכיוון שלעתיד לבוא, מדירגת בת תהיה יותר נעלית ממדריגת "אימה", לכן הגאולה תהיה בחורש ניסן ולא בחורש תשרי.

וְלֹא חֲרִי שָׁמְפִים הַצְמָה צְדָקָה
בַמְאָרוֹם הַנֶּכֶר לְבָאָר אֶת
הַשְׁעָמִים לְכָךְ שְׁבֵגִין עַתִּידִין
לְהַגָּאל, מִתְחִיל לְבָאָר מִעְלָת
חוֹדֵש תְּשִׁיָּה, חֻודֵש הַשְׁבִיעִי,
דָּכָל הַשְׁבִיעִין חַבְיכִין¹⁶,
כְּדָרְבוֹן הַמְדָרֵש לְבִבְיָנוֹת שְׁלֹמָה
רַבְנוֹ שְׁהָוָה הַשְׁבִיעִי לְאַבְרָהָם אַבְינוֹ
שִׁישׁ בּוֹ בְחִזּוּשׁ תְּשִׁיר, בְּמוֹנוֹ
מְסֻוּם בְּתִינָה עַלְיוֹנָה מַחְדָשׁ
גִּיצָן בְּרוֹמָה לְמִעְלָת הַשְׁבִיעִי עַל
הַרְאָשָׁוֹן (כִּמְבוֹאָד בַמְקוֹם אַחֲרָיו שָׁמְנוֹן מִעְלָה הַשְׁבִיעִי הָיא הַיּוֹתָה שְׁבִיעִי
לוֹרָאָשָׁוֹן, בְּכָל זֹאת יְשִׁירֹון בְּשְׁבִיעִי שְׁלָא קִים בְּרוֹאָשׁוֹן וְלֹכֶן "כָל הַשְׁבִיעִין
חַבְיכִין").

הצדיק לאחר הסתלקותו "היא בהעלם והסתור גודל כמו שמש המאיר לזכותו"
 מתחת הארץ, כדיאתה בתיקונים על משה ובינו לעילו-השלום שאחרי פטירתו
 מתפשטת הארץ בכל דרא ודרא לשישים ריבוא נשמות כמו שמש המאיר
 מתחת הארץ לארץ לישים וריבוא כוכבים", היו שחשפעת הצדיק נשבחת לכל
 אנשי הדור. **הרי מוקן**, **שנוסף**
לכך שממשה הוא ניסן הגם של
ישראל, הרי הוא ממשיך
לבני ישראל גם את הנפש
שלו, שהוא הקדוש-ברוך-הוא
"הנוי נסמי". **ונמצא, שעיל-ידי**
משה ממשך לבני ישראל
בחינת נפשים נס בוחן נס –
הנס של משה עצמו והנס של הקדוש
ברוך-הוא שנמצא בתוכו.
ועל זה נאמר בחורחה בפסוק זה
החדש הזה לךם ראש
חדשים ראשון הוא לךם
לחדרשי השנה, שגם בחדרשי
השנה כולה, מלבד חורחה ניסן.
שהם עניני הטעען, שהרי רק
בחורחה ניסן התנהגה היא בניסי
ניסים, אבל מכל מקום שם בהם, בטור
עניני הטבע ובטור גורר הטבע,
גם ממשך ענינו של החדש הזה,
שהוא ענן הגם שלmulala
מהטבע, ורק נסמים, אלא
גם נפשים והטבע לא מעלים
ומסתיר על אלוקות אלה שעניינו
האלוקות יהיו ניכרים ומורגים
בטבע עצמו.
(ב) וממשיך במאמר בענין
מעלת החדש ניסן אפיו על
חושש תשרי, אם כל מעלהו של
הדור תשרי שלכלן בגלל המעלה
המיוחדת של חדש ניסן לגבי כל
שור חדש השנה ואפיו לגבי חדש
תשרי אמרו רבותינו זיל' 10
שנבנין עתידין להגן,

39 בגאולה העתידה לבוא, כשם שהגאולה ממצרים הייתה בחודש ניסן
 40 **ומבואר בזה** במאמר הנזכר של אדרמ"ר ה'צמ"ה צדק, **במה טעמים**
 41 מודיע גאולה העתידה תהיה בחודש ניסן, ו**טפחים**¹¹: **ויעוד יש טעם**
 42 **שבוגין עתידין להגאל,** על-פי מה שכתוב ב**תורת אורה**
 43 לרבינו הגאון פרוש מאקס סונת רב-ברה-המתקהל רבי ושותמי בבח

ג. יא. (15) משלוי יב. ד. (16) ויקעד פכ'ת, יא.